

The Return of the Shaitel Controversy II

Show# 168 | April 28th 2018

Questions of the week

#1

עבודת מורה באצבע הקודש קסז

ריז יזדרז ויעשה סימנים שלא ישכח לילה אחד כשאינו מונה בצבור דאפשר דישכח גם ביום ולא יוכל עוד לספור בברכה ולמפרע היו כל הברכות מלילות שעברו לבטלה וביטל מ"ע:

תוספות מסכת כתובות דף עב עמוד א

וספרה לה לעצמה - וא"ת אמאי אין מברכת זבה על ספירתה כמו שמברכין על ספירת העומר דהא כתיב וספרה וי"ל דאין מברכין אלא ביובל שמברכין ב"ד בכל שנה שלעולם יוכל למנות כסדר וכן עומר אבל זבה שאם תראה תסתור אין לה למנות.

#2

תוספות מסכת פסחים דף צט עמוד ב

עד שתחשך - מקשי' אמאי איצטריך עד שתחשך פשיטא ועוד דבגמרא גבי שבתות וימים טובים לא קתני ליה ואומר הר"י מקורבי"ל דגבי מצה דווקא בעינן עד שתחשך כדתניא בתוספתא הפסח ומצה ומרור מצותן משתחשך וטעמא משום דכתיב (שמות יב) ואכלו את הבשר בלילה הזה ומצה ומרור איתקשו לפסח אבל סעודת שבת וימים טובים מצי אכיל להו מבעוד יום.

ט"ז אורח חיים סימן תרסח

כתב רש"ל בתשובה סי' ס"ח שראה הג"ה בשם מהר"ר טעביל שלא היה אוכל בכניס' יום ש"ע עד הלילה דא"כ הי' צריך לברך לישיב בסוכה כיון דעדיין יום הוא כו' וכתב רש"ל ראייה לזה מחמת ברכ' לישיב בסוכה דאם לא יאמר אות' זה אין ראוי דלמה יגרע ברכ' מחוייבת נהי שהברכות אין מעכבות היינו דיעבד אבל לחיובי עצמו בברכה דהיינו לאכול בסוכה מבע"י ולא לאומרו עון גדול הוא וא"ל דכיון דמוסיף מחול על הקדש א"כ עבר היום זה אינו נהי דמוסיפין בתפלה כדאשכחן רב צלי של שבת בע"ש אבל לא לעשות לילה שהרי ק"ש של ערבית היה או' בשעתו ומ"ה אין ראוי לספור עומר בליל שבת אחר קידוש עד לילה כאשר כתבתי בתשו' סימן י"ג ולאומרו ג"כ אין ראוי דסתרי אהדדי שאם אמר לישיב בסוכה חול הוא וקידוש למה הוא בא ואם י"ט הוא לישיב בסוכה למה היא בא וראיה גדולה מדברי רי"ף ורא"ש סוף לולב וערבה וז"ל ולענין מיתב בסוכה בש"ע הלכתא מיתב יתבינן ברוכי לא מברכינ' כיון דש"ע הוא דלא אפשר לברוכי על הסוכ' דסתרי אהדדי ומשום דמספקא לן בתרווייהו עבדי' לחומרא יתבי' ונהגו ביה מנהג י"ט דהוא ש"ע לחומרא ע"כ אלמא דאי לא דעבדינן לחומרא מכח ספק לא מצאנו ידינו ורגלינו איך יתבי' ולא מברכינן וא"כ היכא שהוא עדיין יום ואין כאן ספק איך יתבי' ולא מברכינן ולברך א"א דסתרי אהדדי ושוב עיינתי בר"ן שאין לקצר הברכה המחוייבת אפי' אם אתה עושה י"ט חול שכתב וז"ל פי' מיתב יתבי' אף על גב דידעי' בקביעא דירחי משום דשלחו מתם הזהירו במנהג אבותיכם אבל לא מברכינן כי היכי דלא לזלזולי בי"ט כ"פ רי"ף ואף על גב דיי"ט ב' של פסח עבדי' י"ט ועבדי' ספירת עומר שאני התם דה"ט משום דעומר וקידוש לא בהדדי אתיין אלא עביד כל חד באפי' נפשיה אבל כאן ברכת סוכ' היא בכוס א' עם הקידוש ואם מברך ברכת סוכה בש"ע אתי לזלזולי בי"ט ול"נ דא"צ לכך דספיר' א"א לדחות' משום זלזול דידעינן בקביעא דירחי והוי חייב בספירה מדאורייתא אבל סוכה בח' ספק ז' הוא מדרבנן עכ"ל אלמא אם חייב מדאורייתא אין ראוי שתעקר הברכה וכאן אם יום הוא מחוייב מן התורה שלא לאכול חוץ לסוכה ואם אכל צריך לברך ואין ראוי לעוקר' ומ"מ בדיעבד אין נראה לברך שהרי הר"ן אינו חולק על טעם הא' אלא שכתב ול"נ שא"צ כו' ולפי טעם האחד מאחר שהוא בחד ענין א"א לזלזולי בי"ט ולכן איסור גדול הוא למי שמקדש קודם הלילה כו' עכ"ל:

אלו דברי הרב רש"ל ואף שאין משיבין הארי לאחר מותו וק"ו בשועל כמוני מ"מ אחוה דעתי שדברי הרב מאד תמוהין ואין הדעת של ע"ד סובלן דלמה גזר תענית בחנם משעת כניסת ש"ע שהוא מבע"י והוא הכרח דתוספת מחול על הקודש הוא דאורייתא וע"כ חייב להתענות עד הלילה וזה ודאי הוא מן הנמנע חדא דודאי לא הוו שתקו חכמים מזה והרי חזינן דטרחי למצוא תקנה ליום הש"ע ליתב ולא לברך ולמה לא מצאו תקנה לכניסתו עד הלילה להציל האדם מאיסור גדול שלא יבוא לאכול קודם הלילה ולכל הפחות היה להם להזהיר אותנו בזה בפרט שרוב העולם אינם יודעין ואנו אין להוסיף איסור על מה שנמצא בדברי הגמ' ופוסקי' ותו דלפי חשש שלו יהא אסור לכנוס לסוכה באותה שעה דהא פסקו הרי"ף ורא"ש וטור דיש לברך על כל פעם שיכנס בה כמ"ש סימן תרל"ט אלא שר"ת פירש שעיקר קביעות היא אכילה מברך על האכילה ופוסק כל הדברים וכיון שזה אסור לאכול בסוכה במה יפטר ממה שחייב בכניסתו בעיקר הדין וכו' דמה שבירך ביום פוטרו זה אינו דהא כבר פנה

אותו קביעות והופסק בתפלתו תפלה של ש"ע וכשנכנס אח"כ בעוד יום הוא חייב בעד כניסתו ואין מי שיפטרנו ותו לדבריו בכל י"ט בע"ש יהיה אסור באכילה עד הלילה דכיון דאותו יום חייב לברך על המזון שאוכל לקבוע בו יעלה ויבא מחמת שעדיין הוא יום וקדושת י"ט עליו והנה מחמת שקיבל עליו שבת נסתלק ממנו הי"ט והיאך יעשה ביעלה ויבוא והי' צריך שלא יאכל עד הלילה וא"ל שכנגד זה הוא אומר רצה ה"נ נגד לישיב בסוכה יאמר קידוש. ובאמת סברא שבנה הרב עליו הוא אינו קיום כלל דודאי מי שמוסיף מחול על הקודש הוא עושה ע"פ צווי תורתנו כבר חלף והלך ממנו חובת היום מה שהיה עליו קודם זה והוא כמו בלילה ומחר ממש ומ"ש הרב לסתור זה מההיא דרב צלי של שבת בע"ש והיה ממתין עם ק"ש עד הלילה וכן בעומר תמהתי על גברא רבא דעימיה שרי נהורא מה חשב בזה דלא קרב זא"ז דק"ש ועומר זמנם בלילה ולמה יקדים מבע"י ולעשות שלא כדינם בשביל מה שקיבל שבת עליו ומה יהיה חסר לו באם ימתין בדברים אלו ולא לסמוך על קבלתו שבת מבע"י וכי לא סגי בלא"ה משא"כ בחיוב סוכה שלפנינו הן מצד הכניסה הן מצד האכילה ע"כ היא נמנעת ממנו בשעה שקיבל קדושת י"ט של ש"ע שבו סותר מצות סוכה ויש לו יכולת לעשות כן פשיטא שתכף נכנס לגדר יתובי יתבי' ברוכי לא מברכי' והוא כמו בלילה דהפה הקדוש יתעלה ב"ה שצוה עליו מצוה סוכה ביום ההוא הוא הפה הקדוש שהתיר לו אחר שקיבל עליו ש"ע נמצא שכל מ"ש רש"ל מרי"ף והר"ן לאו ראייה היא דאין חילוק כלל בין אחר קבלת ש"ע מבע"י ליום המחרת ומאן יהיב לן משופרי שופרי ואכלינן באותו שעה בסוכה רק שאין מברכים לישיב בסוכה כנלע"ד ברור:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תפט סעיף ג

המתפלל עם הצבור מבעוד יום מונה עמהם בלא ברכה. ואם יזכור בלילה יברך ויספור. הגה: ואפילו ענה אמן על ברכת הקהל אם היה דעתו שלא לצאת יחזור ויברך ויספור בלילה.

משנה ברורה סימן תפט ס"ק יח

ויברך ויספור בלילה - ואפילו בע"ש שכבר קיבל שבת וגם התפלל עם הצבור אפ"ה יברך ויספור בלילה כיון שלא רצה לצאת במה שסיפר עמהן ביה"ש. כתבו האחרונים דאם יצאו הכוכבים מותר לו לספור אפילו לא התפלל עדיין מעריב ואפילו הוא במו"ש דהא לילה הוא לכל מילי ואפילו לקדש ולהבדיל מותר קודם תפלה אלא שאסור במלאכה עד שיבדיל:

רמב"ם הלכות דעות פרק א

דעות הרבה יש לכל אחד אחד מבני אדם וזו משונה מזו ורחוקה ממנו ביותר, יש אדם שהוא בעל חמה כועס תמיד, ויש אדם שדעתו מיושבת עליו ואינו כועס כלל ואם יכעס יכעס כעס מעט בכמה שנים וכו'. ויש בין כל דעה ודעה הרחוקה ממנה בקצה האחר דעות בינוניות זו רחוקה מזו וכו'. שתי קצוות הרחוקות זו מזו שבכל דעה

ודעה אינן דרך טובה ואין ראוי לו לאדם ללכת בהן ולא ללמדן לעצמו, ואם מצא טבעו נוטה לאחת מהן או מוכן לאחת מהן או שכבר למד אחת מהן ונהג בה יחזיר עצמו למוטב וילך בדרך הטובים והיא הדרך הישרה. **הדרך הישרה היא מדה בינונית שבכל דעה ודעה מכל הדעות שיש לו לאדם, והיא הדעה שהיא רחוקה משתי הקצוות ריחוק שווה ואינה קרובה לא לזו ולא לזו וכו'.**

שולחן ערוך יורה דעה הלכות תערובות סימן קי סעיף ח

דבר שאינו בטל מחמת חשיבותו, שנתערב באחרים ונפל נא מהתערובת הזאת אחד לשנים אחרים, ונפל מן השלשה אחד לשנים אחרים, הרי אלו האחרים מותרים. שהרי האחד של תערובת הראשונה בטל ברוב. ואם נפל אחד מהתערובת הראשונה לאלף כולם אסורים, ולא נאמר בטל ברוב אלא להתיר ספק ספיקן שאם יפול מן התערובת השניה למקום אחר אינו אסור. הגה: ומכל מקום אין לאדם אחד לאכול את כולן. ודוקא שהאיסור שנתערב הוא נד ודאי איסור אבל ספק איסור שנתערב ונפל מאותה תערובת למקום אחר התערובת השנית שרי. (ארוך כלל כ"ז).

Selected audio from our listeners

Questions of the week- Answers

Answers to the questions 1 *click here*

Answers to the questions 2 *click here*

Answers to the questions 3 *click here*

Answers to the questions 4 *click here*

Answers to the questions 5 *click here*

Answers to the questions 6 *click here*

Answers to the questions 7 *click here*

Answers to the questions 8 *click here*

Answers to the questions 9 *click here*

Answers to the questions 10 *click here*

Answers to the questions 11 *click here*

Answers to the questions 12 *click here*

Answers to the questions 13 *click here*

Answers to the questions 14 *click here*

Comments on the show 1 *[click here](#)*

Comments on the show 2 *[click here](#)*

Comments on the show 3 *[click here](#)*

Comments on the show 4 *[click here](#)*

Comments on the show 5 *[click here](#)*

Comments on the show 6 *[click here](#)*

Comments on the show 7 *[click here](#)*

Comments on the show 8 *[click here](#)*

Comments on the show 9 *[click here](#)*

Comments on the show 10 *[click here](#)*

Comments on the show 11 *[click here](#)*

Comments on the show 12 *[click here](#)*

Comments on the show 13 *[click here](#)*

Comments on the show 14 *[click here](#)*

Comments on the show 15 *[click here](#)*

Comments on the show 16 *[click here](#)*

Comments on the show 17 *[click here](#)*

Comments on the show 18 *[click here](#)*

Comments on the show 19 *[click here](#)*

Comments on the show 20 *[click here](#)*

Comments on the show 21 *[click here](#)*

Comments on the show 22 *[click here](#)*

Comments on the show 23 *[click here](#)*

Comments on the show 24 *[click here](#)*

Comments on the show 25 *[click here](#)*

Reb Moshe Sternbuch on Sheitels *[click here](#)*

Show suggestions- Ribbis *[click here](#)*

Show suggestions- Chabad *[click here](#)*

Various Show suggestions *[click here](#)*

Comments on the show 24 *click here*

Comments on the show 25 *click here*

Comments on the show 26 *click here*

Reb Moshe Sternbuch on Sheitels *click here*

Show suggestions- Ribbis *click here*

Show suggestions- Chabad *click here*

Various Show suggestions *click here*

Selected emails from our listeners

Comments on the show

I really enjoy your program, in regards to your current shows about the Shaitel controversy, I understand that you are going to get into the Hashkafa of wearing a Shaitel which I assume means Shaitel vs. Tichel,

As a Lubavitcher Chossid I wanted to let you know about the Lubavitcher Rebbes Zt"l Shita: that not only is a (Tzniusdige) Shaitel permitted, but it is encouraged (Hashkaficaly) and I think that would be an interesting angle to show. Though I can't advise which Lubavitcher Rav in particular to reach out to.

A Gutte Voch and lots of Hatzlacha!

Berel Goldberg

I apologize beforehand for not having the Makoros.

It's written that if someone is very sick, and he doesn't think he will survive from Pesach to Shavuos, than he shouldn't start Sefiras Haomer (so he shouldn't make Brocha Levatala). And we answer, that we should have Bitochin and not try figuring out when Hashem will take us.

Question: if somebody messed up with his Sefira three years in a row (Chazakah) (or maybe 10+ years), could he start counting sefira? Knowing that he will end up making a Brocha Levatala!

And I heard a answer from Harav Zvi Ryzman from Los Angeles. On the Inyan of a twelve month period, that we start anew. Then he asked, if he messed up on the 20th day (or whichever Sefira date), till next year Sefira, then it's not a full 12 month? (No problem for a leap year).

Yossi Pinson

Dear Mr. Lichtenstein,

My brother-in-law sent me your first and second podcast on the return of the Sheitel controversy. This is a topic I've been researching for several months, now. I was pleased that this topic was being given exposure on a line such as yours, but appalled to hear how skewed, biased and rude your treatment of some of the speakers was, especially if they were not in line with your pre-conceived practical and Halachic impressions.

I composed (most of) this email after listening to part one, and my husband felt it was too harsh to send to you, that you wouldn't read it. I also get the impression you are sick of this issue, and would like to bury it under the table.

As part of my investigations I've been in contact with a number of people who have done far more extensive research than me, and are not on the list of your guest speakers. I've also been in contact with the actual temple, as well as a large number of hair sellers, Jewish and non-Jewish. No, I'm not a Posek and would never want the Achrayis of Paskening on such a major issue, and I wonder that you take such a relaxed attitude to being Matir what may truly be problematic wigs, and make such sport of interrupting and minimizing those who are willing to bring this information to the public. This is a HARD EMOTIONAL ISSUE for many women, and the best thing we can do for them is to help them come to terms with the fact that there may be an actual problem, before the Rabbonim and Gedolim re-issue a Psak on the matter.

Following are some points I'd like to bring to your attention:

The information given by Rabbi Kuber was incomplete, and I'm not sure if his numbers are accurate. The Inyan of Takroves Avoda Zara is not something justified by Rov, as there is no Bitul. There's a lot more to the Inyan of people being allowed to take the hair away with them, the information I have totally contradicts what Rabbi Kuber said, and I'd be interested in his contact details. If the hair for the Chinese hair market isn't coming from Indian temples, he never gave any concept of just where it IS coming from, as there aren't many populations selling such long hair lengths in any significant amounts as the Temples do. Also the various non-Jewish sellers I spoke to either openly told me that their hair is originally from Indian Temples, or corrected the presumption that the

hair was actually European, etc. with the fact that it's only European STYLE. I have this documented, and it is similar to the findings of Rabbi Pashkez in the second installment.

With Rabbi Friedman's information, he doesn't mention the following Metzius I picked up on: there are Westernized Hindus, Buddhists, and simple Hindus. The first 2 categories are the minorities of those using the temples, and may have a Westernised/less A"Z type of view, but it is clear that the simple Hindus are giving over their hair in a way that gives the hair the status of Takroves Avoda Zara. Amongst my searches I found a source (a lawsuit) from the 1980s where the Temple barbers had been saving the hair from the dustbin, and selling it. The Temple sued to clarify that the hair really belonged to them, and the court judged in favor of the Temple, saying that it had been forgotten that the hair really belongs to the gods. Yes, it's ridiculous. Avoda Zara is ridiculous, but there are halachic repercussions. Your perspective is the Buddhist view. It is not the simple Hindu view. Also important is that the Buddhists tonsure regularly so their hair is unlikely to be used in wigs, but the simple Hindus tonsure only a few times in their lives, and are donating the very long "caucasian" hair that is valued for wigs. A shame you kept cutting off Rabbi Friedman, as his points sound clear and strong.

I get the impression that for public relations, the Buddhist view is better understood by Westerners, and seem to be the source for many explanations given by their public relations departments, though simple answers were more like "to god"... which god? "Any god" oops.

Regarding Emma Tarlo's piece, I don't know what she's talking about. Someone told me that her hair research was funded by people who wanted to sweep the bad name of Temple hair away. Nowadays, it seems there are idols in the cutting room, that weren't there in the past. (Funded by extensive hair sales). Ironically it certainly isn't Emma Tarlo who decides what is considered Takroves Avoda Zara. Hair brushing processed hair isn't used in good wigs. Emma makes no mention of mafia hair which is most likely to be processed Indian hair which will fetch a decent price and make it worthwhile to black market Indian hair in that way. Emma seems to have certain interests and fascinations about the hair industry and will gladly tout herself as the world hair expert, but there are definite limitations to her research. (From where does the long hair in large quantities come from if not India?) I am also under the impression that Rabbi Landau of

Bnei Brak did NOT give a Hechsher to Brazilian hair (but looked into the option) because there was too much Indian hair being sold off as Brazillian in South America. I do not understand from that that he allows Indian hair, opposite to Ms Tarlo's perception. I did not read her whole book, but what I have read, it is clear she is somewhat of an anti-Semite, making Leitzonus of Orthodox Judaism and the seriousness with which we take these issues, and I object to the Chanifus with which you promoted her and her book on your line. She has too many Negios and contradictions to be taken seriously in light of Psak Halacha.

There is a tremendous amount I can add, though it seems to me that the more knowledgeable people are, the less seriously you take them, whereas those who come with a few conjectures and Leitzanus, presumably also telling you opinions you'd like to hear, they get uninterrupted time on your show.

Some questions you ask are quite good, but considering how skewed these recordings are, I suggest you either give more time to the people who really know and have done the research, or take down the recordings altogether.

What is most bothersome to me is that this issue is so so difficult for so many people to start with, that by skewing it, making light of it, and giving Kovod to parties that don't have a full grasp of the Halachos, you are guilty of making the problem worse.

Perhaps your show will give some time to the ORIGINAL Sheitel Controversy: whether wigs may be worn in public in the first place!

May you merit to be Mezakeh Klal Yisroel, and not, Ch"V the opposite!

Thank you for reading until the end!

Susanne Herskine

My insomnia is keeping me tossing in bed, so I just remembered a question for that guy who is India now to ask the temple people. I want to Tayna that maybe it is Pashut that its Muttar for a new reason, that it has nothing to do with Shviras Makel. Why? Because perhaps they don't require the action of cutting. Meaning, we need to be similar to

Shechita, that means the action of cutting is part of the Avodah. But let's say they would accept the hair just the same if it fell out, or if it was cut not Lsheim AZ, so then the action of cutting wouldn't be part of the Avodah, it would just be the a necessary step to get it off the head.

So the question to ask is does the hair have to be cut with the intention of "sacrifice" to the AZ? What if I shaved my head for a different reason, can I still bring the hair as a "sacrifice" into the Bais AZ?

Even if the answer is that it must be done Lsheim AZ, it's not a proof Lechumrah, because the Yesod could still be ego-removal etc. but if you cut the hair for some other reason, there is no ego-removal and it isn't good for the AZ, but if the answer is that it is still good, so then the whole tonsuring isn't part of the "sacrifice" Avodah, even if there is a sacrifice happening.

Shlomie Dickman

Dear Rabbi Lichtenstien,

Someone has sent me this email. I thought you may find it of interest:

I wonder what they are basing themselves on.

<https://www.theguardian.com/world/2006/jun/25/india.theobserver>

And The Observer has uncovered evidence that village women across India are being increasingly targeted for their sought after waist-length tresses, mainly by unscrupulous agents hired by small-time exporters who, in an attempt to bypass the Hindu temples' monopoly in the market, are offering husbands less than \$10 a time for their wives' hair and, in more extreme circumstances, forcing women to shave their heads.

<http://www.bbc.com/news/magazine-37781147>

But very rarely will you see hair from China advertised - even though that's where most of it is from. China is the biggest exporter and importer of human hair and harvests huge amounts from its own population.

"All over Asia, long-haired women will save the hair that comes out when they comb or wash it and once they've got a few years' worth they'll sell it to the pedlars who go around these neighbourhoods calling out for hair."

I could find more articles, but if you do some checking, it's actually pretty clear that temple hair is only one sort of hair being marketed - and that's generally NOT hidden, because that's considered "good" hair. Comb waste is totally not an issue, since no one is collecting that for the religion.

Nochum Shmaryohu Zajac

Thank you very much for your program, I enjoy it immensely. I don't see the Shaitel debate coming to an agreement, I have two stories which I have a question.

A lawyer in Miami got inspired in Hindu, and he gave a friend of mine his Porsche, some high end suits and his expensive watches, to rid himself from material possessions to be pure by the Hindu God. Are these things considered idolatry?

A group of Christians see the mother Mary on a tree in my neighborhood in Los Angeles, and they come by to worship the tree. Is the owner of that house machuiv to get rid of tree?

Thank You

Yossi from Los Angeles

While speaking with Rabbi Pashkez, you mention the Rambam about דרך עבודתה which seems to apply that the priests decide how the idol is served. But can that be speaking about a Yid. In other words, breaking a stick in front of an idol that דרך עבודתה is to wave a stick is not Avoda Zara (although it is תקרובת). However, if some non-Jews decide to serve that same idol by breaking a stick, wouldn't that switch דרך עבודתה (or at least complicates matters)?

לכבוד הרב ליכטנשטיין

ישר כוח

מה שאמרת בתחילת השיעור שיש ספק ספיקא א' ספק מה דעתם של העובדים ב' וספק האם הם יכולים לקבוע דרכו בכך,

יש להעיר א' כמדומה לי שספקיא בדינא לא חשוב ספק לענין ספק ספיקא והא הספק הב' הא הוא ספיקא לדינא, ב' הא אין זה ספק המתהפכת דהא אם אין העובדים יכולים לקבוע שהיו עבודה שוב אין כאן ספק,

Chaim Rosenberg

I recently listened to the Indian hair Sheitel discussion. I understood the point that it seems that the entire head shaving is just a purification, but I'm not getting how that fits into the legend of the bald deity. Wouldn't that make it sound like there is some kind of gift being given? I understand that according to Hindu rules that wouldn't make sense since this ceremony is not following the rules, but if so what is it doing then?

S Kaver

Chazon Ish Yoreh Deah 62:21

Is Hinduism avodah zara or is it spirit worship and worst possibly מינות? Would this uproot the question of forbidding Indian temple hair?

Thank you,

Yonasan

Very though provoking show.

A few things I want to add to the discussion:

1. Even though the experts stressed the removal of ego involved, none of the experts out rightly said that the legend that is all over the internet was not true. Unless they are willing to say that, most likely both reasons are true. They are both giving the hair to their Avodah Zara and getting rid of their ego. I'm not sure why one of them being the "primary" reason would make a difference, or how we would evaluate that. The question then becomes what is the Halacha of something that was meant as a gift for an Avoda Zara and something else, simultaneously.

2. One person on the show mentioned that one can send their hair in from abroad to be put in the hundi. There seems to be a lot of discussion about this online, with most people agreeing that it is considered a good thing to do, even though Lechatchila one should come in person. This is a very important point that was not further discussed. How would one explain that, if not as a gift to the Avodah Zara?

3. This website (<http://www.morethanshipping.com/human-hair-export/>) mentions, Msiach Lefi Tumo, that "Even the Chinese industry mixes some Indian hair to improve the quality of the hair it sells." If it is true that it is common to mix Indian temple hair with other hair in a wig and given the numbers mentioned on the show it is entirely possible that Rov of Sheitels have at least some Temple hair. This seems like an important point that needs to be looked into.

4. Even if only 15-20% of all hair comes from Indian Temples that includes all types of hair including blonde, red etc. and virtually all hair coming from India is black or dark brown. If someone purchases a Sheitel that fits the criteria of potentially being from India (black or dark brown, high end,...), simple probability would say there can easily be a 60-70% chance it came from temple hair.

Kol Tuv,

Shraga Silver

Shalom,

Attached is this past weeks Maamar from Rav Shternbuch. There is a section about the Indian Sheitel controversy with new information from somebody who went there to do more research.

I was curious if you were aware of this and/or if you have thoughts about this; some of what they say doesn't seem to fit with what was described by those you interviewed.

Thank you for all your work- Tizku l'Mitzvos,

Gidon Schneider

Hi Dovid,

I was recently told about your show and have begun listening to it and thus far I've really enjoyed what I've heard.

I wanted to address a couple of points from some of the Shiurim I have listened to.

You've had several Shiurim regarding Giyus and the demonstrations, HaPeleg HaYerushalmi, etc. In one of them you interviewed, I believe it was, Harav Eichenstein Shlit"a, and I have to say that some of the questions you posed to him made me cringe. It's not that I found the questions themselves to be objectionable; I just felt (quite strongly) that you were directing them to the wrong person. Basically you asked Rav Eichenstein in several different ways if he could explain the philosophy of "the other Shita," is what they're doing hypocritical, etc.

When you are attempting to present an objective look at a controversial topic, I think it's unfair to ask someone to explain a position that he clearly does not agree with. I think it's unfair to him (at one point I believe Rav Eichenstein said "I don't have to answer their Hashkafah"), but I find it's particularly unfair towards the one about whom the question is being asked - something akin to אין מקבלים עדות שלא בפני בעל דין. I should make it clear that I found your treatment of the representatives of Satmar and activism against Giyus to be very respectful and fair. Nevertheless, I feel that it was inappropriate to ask those questions to Rav Eichenstein.

Another point I wanted to address is a concept that was referred to a few times, namely the spiritual Sakanah that is involved in going to the IDF. I am not Chas V'chalila coming to argue with Rav Eichenstein or any of the Gedolim from that world, and I have a tremendous amount of respect for them. However, as someone who learned in a Hesder Yeshiva and served in a combat unit (not Nachal Chareidi) together with other בני ישיבות (Bnei Yeshivot), I feel uncomfortable when I hear the army described in this way.

Just to cite a few examples: during training we were given more time for Shacharit than is spent in many 6:00 Minyonim that I've attended, and someone always had a Dvar Halachah to say afterwards; during training, whenever we went home for Shabbat,

that Sunday when we returned, the army brought in a Rav or a Ram from one of the yeshivot to give a shiur; though there were female soldiers on our training base, we had virtually no contact with them, they ate at different times or in a different dining room, etc.; on Sukkot, whoever wanted could sleep in the Sukkah (except when we were stationed right outside Gaza and there was a fear of rockets). These are just a few of my own personal experiences. When I finished my regular service, I continued to learn in yeshiva/kollel for nine years. And I am not unique in this regard. Torah and yirat Shamayim are baruch HaShem alive and flourishing even among those that have served in the IDF.

Parenthetically, perhaps this might be an interesting topic for one of your Shiurim (if you have not done it already - I'm sorry, I am not familiar yet with all of them) - to interview representatives of the Chareidi community and members of Hesder/Gush Emunim, etc.

To conclude, I really enjoy listening, עלה והצלח, ישר כח !

Hi, I really enjoy listening to your program. Lately in the Frum community we have been seeing a growth in people with medical illnesses seeking alternative approaches. I would be very fascinating to listening to both sides of the argument through the eyes of Halacha and Hashkafa.

Kol Tuv, Sholom.

Rabbi S. Bloom

Rabbi Bohm

שלחן ערוך יורה דעה סי' קלט סעיף ג

תקרובת כל שכיוצא בו קרב על גבי מזבח, כמו כל מיני מאכל, כגון בשר, שמנים וסלתות, מים ומלח, אם הניחו לפניו לשם תקרובת, נאסר מיד. אבל דבר שאין מקריבין ממנו בפנים אינו נאסר אלא א"כ עשה ממנו כעין זביחה או כעין זריקה המשתברת, והוא דרך לעבדה באותו דבר אע"פ שאין דרך לעבדה בזה הענין. כיצד עבודת כוכבים שעובדים אותה שמקשקשים לפניו במקל ושיבר מקל לפניו, נאסר, מפני ששבירת המקל דומה לזביחה. אבל אם אין עובדים אותה במקל כלל, ושיבר מקל לפניו, אינו חייב ולא נאסר. ואם עבדה בקשקוש מקלו והוא דרך עבודתה חייב ולא נאסר. וכן בכל דבר שעבדה כדרך עבודתה בין אם הוא דרך כבוד או דרך בזיון ואינו כעין פנים, חייב ולא נאסר. אבל אם לא עבדה במקל כדרך עבודתה אלא זרקו לפניו אינו חייב ולא נאסר.

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ג הלכה ב

עבודות הרבה קבעו עובדי כוכבים לכל צלם וצלם ולכל צורה וצורה ועבודת זה אינה כעבודת זה כגון פעור שעבודתו שפוער אדם עצמו לו ומרקוליס שעבודתו שיזרוק לו אבנים או יסקל מלפניו אבנים והרבה עבודות כגון אלו תקנו לשאר צלמים, לפיכך הפוער עצמו למרקוליס או שזרק אבן לפעור פטור עד שיעבוד אותו דרך עבודתו שנאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני, ומפני זה הענין צריכין בית דין לידע דרכי העבודות שאין סוקלין עובד כוכבים עד שידעו שזו היא דרך עבודתו.

עבודת המלך שם

עבודות הרבה קבעו עכו"ם לכל צלם וצלם. עי' סנהדרין ס"ד א', שאלה לכומרים במה עובדים את זו.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף סד עמוד א

א"ר יהודה א"ר מעשה בנכרית אחת שהיתה חולה ביותר, אמרה אם תעמוד ההיא אשה מחוליה תלך ותעבוד לכל ע"ז שבעולם, עמדה והלכה לכל עבודה זרה שבעולם. כיון שהגיע לפעור **שאלה לכומרים** במה עובדין לזו, אמרו לה אוכלין תרדין וכו' ומתריזין בפניה. אמרה מוטב שתחזור ההוא אשה לחוליה ולא תעבוד ע"ז בכך.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף סד עמוד א

תנו רבנן: מעשה בסבטא בן אלס שהשכיר חמורו לנכרית אחת, כיון שהגיעה לפעור אמרה לו: המתן עד שאכנס ואצא. לאחר שיצאה אמר לה: אף את המתיני עד שאכנס ואצא. אמרה לו: ולא יהודי אתה אמר לה: ומאי איכפת לך. נכנס, פער בפניו, וקינח בחוטמו, והיו כומרין מקלסין לו: ואומרים: מעולם לא היה אדם שעבדו לזו בכך.

To see Rabbi Bohm's article in Halacha Berurah [click here](#)

Rabbi Pashkez

רש"י יבמות דף קג עמוד ב

של תקרובת עבודת כוכבים - שהקריבו ומסרוהו לפניו לשם דורון וקי"ל (ע"ז דף נ) תקרובת עבודת כוכבים אין לה ביטול עולמית דאיתקש למת דכתיב ויאכלו זבחי מתים הלכך לית ליה תקנתא וכתותי מיכתת שיעורא.

שלחן ערוך יו"ד סי' קלט סעיף ג

תקרובת, כל שכיוצא בו קרב על גבי מזבח, כמו כל מיני מאכל, כגון בשר, שמנים וסלתות, מים ומלח, אם הניחו לפניו לשם תקרובת, נאסר מיד. אבל דבר שאין מקריבין ממנו בפנים, אינו נאסר אלא א"כ עשה ממנו כעין זביחה או כעין זריקה המשתברת, והוא דרך לעבדה באותו דבר, אף על פי שאין דרך לעבדה בזה הענין. כיצד, עבודת כוכבים שעובדים אותה שמקשקשים לפניו במקל ושיבר מקל לפניו, נאסר, מפני ששבירת המקל דומה לזביחה. אבל אם אין עובדים אותה במקל כלל, ושיבר מקל לפניו, אינו חייב ולא נאסר. ואם עבדה בקשקוש מקלו, והוא דרך עבודתה חייב ולא נאסר. וכן בכל דבר שעבדה כדרך עבודתה, בין אם הוא דרך כבוד או דרך בזיון, ואינו כעין פנים, חייב ולא נאסר. אבל אם לא עבדה במקל כדרך עבודתה, אלא זרקו לפניו, אינו חייב ולא נאסר.

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף נ עמוד ב

אמר רב יהודה אמר רב: עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב, זרק מקל בפניה - פטור. א"ל אביי לרבא: מאי שנא שבר? דהוה ליה כעין זביחה, זרק נמי הוה ליה כעין זריקה! אמר ליה: בעינא זריקה משתברת וליכא.

רש"י מסכת עבודה זרה דף נ עמוד ב

עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל - שמקשקשין לפניו במקל.

שבר מקל בפניה חייב - כדאמרינן בפרק ד' מיתות (סנהדרין דף ס:) דכל עבודות שבפנים שעבד בהן עבודת כוכבים בין דרכה בכך בין שאין דרכה בכך חייב דכתיב זובח לאלהים וגו' אלא מידי דחזי לשם אסור לכל עבודת כוכבים ודבר שאינו כעין פנים דרכה בכך חייב דנפקא לן מאיכה יעבדו הגוים האלה וגו' אין דרכה בכך פטור וזו אם לא היו עובדין אותה במקל לא מחייב בשבר מקל דלא שייכא בפנים ואם היו עובדין אותה בזריקת מקל לא מצי למידק זרק מקל בפניה פטור ואם בשבירת מקל פלחי לה פשיטא דחייב ואפי' לא דמי לפניו אלא כגון שהיו עובדין אותה בקשקוש מקל או בענין אחר הלכך שבר מקל בפניה חייב ואף על פי שאין עבודתה בכך דכיון דדמי שבירה לזביחת בהמה של פנים ששובר מפרקתה הרי זבח לפניו דבר שרגילה בו אבל זרק פטור הואיל ואין עבודתה בכך והא לא דמיא לעבודת פנים כדמפרש לקמן.

זריקה המשתברת - כגון זריקת דם של פנים שאינה מחוברת אלא משתבר ונופל טיפים טיפים.

קובץ תשובות הרב אלישיב חלק א סימן עז

פאות נכריות העשויות משערותיהן של עובדי אלילים הגרים בהודו שהם מסתפרים לע"ז שלהם

ע"ד השאלה אם מותר להשתמש בפאות נכריות העשויות משערותיהן של עובדי אלילים הגרים בהודו שהם מסתפרים לע"ז שלהם. אם אין בהם משום תקרובות ע"ז ואסורים בהנאה .

ודאי עצם השאלה תלוי במציאות באיזה אופן הם עושים זאת, אמנם כת"ר צירף למכתבו חו"ד של אחד הידוע כמומחה הכי גדול בעניני הודו, ד"ר.... לפי"ד נתינת השערות אינם בגדר קרבן אלא גדר נדבה ואם אירע לאחד איזה צרה או שמחה נודר דבר חשוב לע"ז כגון כלי זהב וכסף כך יש שמנדבים שערותיהן. - לפי חוקי ההינדו אסור לנשים לגלח שערות ראשן כי אם באופן זה. והשערות אצלן דבר חשוב. הוא הוסיף כי השערות דבר טמא הוא לפי ההינדו ואסור להם להכניס שערות לבית ע"ז. והם מסתפרים מחוץ לבית ע"ז [רק בשטח השייך לרשות ע"ז] ובתי עכו"ם מעמידים מגלחים חוץ לבית ע"ז שלהם, והם המגלחים שערות ראשן. ובזמן הקודם לא היו נותנים השערות לכומרי בתי אלילים אלא היו זורקים אותן לאשפה ורק בזמן האחרון לוקח המנהל של בית ע"ז את השערות ומוכר לסוחרים. השערות מעולם לא מכניסים לבית ע"ז כי כאמור הם דבר טמא אצלם. אלו המסתפרים בכלל אין להם ענין בזה לאן הולכות השערות העיקר אצלם לגלח שערותיהם בשטח הקרוב לבית הע"ז. זה תוכן דבריו .

והנה קיי"ל ביו"ד סי' קל"ט סעי' ב' דבר שאין מקריבין ממנו בפנים אינו נאסר מדין תקרובות אא"כ עשה ממנו כעין זביחה או כעין זריקה המשתברת, והוא דרך לעובדה באותו דבר אף על פי שאין דרך לעובדה בזה הענין כיצד עבו"ז שעובדים אותה שמקשקים לפני' במקל ושיבר מקל לפני' נאסר מפני ששבירת המקל דומה לזביחה אבל אם אין עובדים אותה במקל כלל אינו חייב ולא נאסר. לפי האמור, אין עובדים ע"ז שלהם בהקרבת שערות כלל, ואם כן גם אם הי' מתכוון המתגלח לעבוד בזה את הע"ז שלו, אכתי לא נאסר וכנ"ל .

והנה המגלחים הלוא יודעים שהשערות הולכות לאשפה או עומדים למסחר והא קיי"ל דאין הכל הולך אלא אחר העובד וישראל ששחט בהמתו של גוי אפי' חישוב הגוי לע"ז כשרה (יו"ד סי' ד' סעי' ג') אך בנ"ד גם הניקף מסייע, וקיי"ל מכות כ' א' המקיף וא' הניקף לוקה. אכן לדעת הש"ך בנקוה"כ יו"ד סי' קצ"ח מסייע אין בו ממש ורק בלאו דלא תקיפו מדאפקיה רחמנא בלשון רבים משמע דאתרי אזהר רחמנא וגם ניקף בכלל. ודלא להוי כלאו שאין בו מעשה בזה סגי במה שהוא מסייע דבמעשה כל דהוא סגי. והא כדאמרי' בעלמא עקימת פיו הוי מעשה וכ"כ הריטב"א במכות כ'. ואף להט"ז החולק ע"ז וס"ל דבזה שמטה עצמו אליו להקיפו ייחשב מעשה [וזזה כתי' קמא בריטב"א הנ"ל] אכתי יש לדון אם בסיוע של הניקף ייחשב כעובד שיאסר משום תקרובות. וע' סד"ט סי' קצ"ח סקל"ט "ע' בריטב"א מכות כ' בהדיא בשם ר"מ כדברי הש"ך - ואף שכ' שם עוד תי' - נראה מדבריו שתירוצ זה שכ' בשם הר"מ הוא עיקר, וכ"נ מתוס' בפ' המצניע" וכו"ד המג"א בסי' ש"מ .

והנה בע"ז דף נ' עכו"ם שעובדין אותה במקל שבר מקל בפניה וכן בדף נ"א שבר מקל בפני' חייב ונאסרת. וכ"ה לשון הרמב"ם פ"ז מע"ז ובשו"ע סי' קל"ט. אלא דבע"ז דף נ"ט פליגי בזה תנאי אי בעינן ניסוך בפני ע"ז דוקא ועכו"ם שניסוך יינו של ישראל שלא בפני עכו"ם אסור ור"י בן בבא וריב"ב מתירין משום שני דברים א' שאין מנסכין יין אלא בפני עכו"ם וקיי"ל כרבנן דנאסר אפי' שלא בפני עכו"ם. מ"מ י"ל דזה דוקא בניסוך וה"ה שחיטה זריקה הקטרה דדבר הנעשה בפנים אבל דברים שלא שייכים בפנים ורק דנאסרים בגלל דדמי שבירה לזביחת בהמה ששובר מפרקתה וזה דוקא - כאמור לעיל - באופן שעובדין אותה בקשקוש מקל - וז"ל הריטב"א שם "דכיון דליכא עבודת מקל לפני' היכי חשבינן לה כעין זביחה אלא דכיון שבכך עבודתה במקל הוא מקל לדידה כבהמה בפנים ומעתה היא שבירת מקל זה כזביחת מפרקת בהמה וחשיבא ליהוי תולדה דידה". ובזה ובכיוצ"ב שפיר י"ל דבעינן שתהי' דוקא בפני'. וע' ריטב"א ע"ז דף נ"ט דמסתבר טעמייהו דר"י ב"ב וריב"ב שאין מנסכין אלא בפני ע"ז.

ולפי"ז במקרה דנן הרי אין מתגלחים אלא בחוץ לבית ע"ז, אכן בע"ז דף נ"א גרסינן בשלמא ינות שמנים וסלתות איכא כעין פנים ואיכא כעין זריקה המשתברת אלא פרכילי ענבים ועטרות של שבליים לא כעין בפנים איכא ולא כעין זריקה המשתברת איכא א"ר כגון שבצרן מתחלה לכך. ופירש"י שבבצירתן עבדה לעכו"ם דהוי כשבר מקל לפני' דדמי לזביחה. הרי לכאורה גם בהני לא בעינן שיהי' בפני ע"ז. אכן בלא"ה הק' הראשונים על שיטת רש"י הסובר שאין המקל נאסר ע"י שבירתו אם אין עובדין את הע"ז בקישקוש מקל. ולמה א"כ נאסרו פרכילי ענבים ועטרות שבליים גם אם בצרן מתחלה לכך מ"מ הרי בע"ז של מרקוליס עסקינן ואין דרכה של מרקוליס בכל אלו כלל ותי' דהתם ליכא שום תקרובת מקל בפנים בעינן שתהא עבודתה במקל אבל הכא שכיוצא בו הוה בא לפני' בבכורים שפיר מתסר מדאורייתא אליבא דרב. ולפי"ז אכתי לא שמענו במילי אחרינא כגון שבירת מקל שיאסר אם שבר מחוץ לבית ע"ז.

שו"ר בס' עבודת עבודה להגאון מוהר"ש קלוגר זצ"ל וזל"ש "כגון שבצרן מתחלה לכך הנה כיון דנקט תחלה שיבר מקל לפני' משמע דאם לא הי' בפני' פטור וא"כ צ"ל דלמאי דמשני עכשיו שבצרן מתחלה לכך דעיקר איסורו מצד הבצירה א"כ צ"ל שהי' הכרם נטוע לפני ע"ז ובצרן לפני' לעבודתה ולכך מתסרו אך אפש"ל דמאי דנקט תחלה שבר מקל לפני' הוי רק דאז בסתמא אף שאינו מפרש דהוי לעבודתה מסתמא הוי לעבודתה וחייב אבל שלא בפני' אינו חייב בסתמא אבל אם פירש דהוי לעבודתה חייב וא"כ שוב י"ל דמיירי כאן שלא בפני' רק שבצרן מתחלה בפירוש לכך". ותירוצו השני צ"ע דלכאוף משנה שאינה צריכה היא. דאטו ס"ד בא' שבר מקל ולא אמר מידי, שייאסר משום תקרובות ע"ז גם אם שבר בפניה סתם לעבודתה בקשקוש מקל פשיטא דסתמא כפירוש.

ובלאו כל הני מילי לפי המומחה הנ"ל - אין במעשה התגלחת שום סרך של עבודת עבודה לע"ז אלא הני עובדי אלילים רק מראים במעשה התגלחת עד כמה הם אדוקים בע"ז ושהם מוכנים להשחית ולאבד את היקר להם בגללם. אבל אין שום חלות שם ע"ז על עצם השערות.

אכן כל דברינו סובבים והולכים עפ"י דברי המומחה הנ"ל. וכמובן שאין בידי לקבוע עד כמה דבריו מתאימים למציאות. כי לפי"ד כת"ר קיים הכחשות וסתירות בעצם מעשה התגלחת. והדבר טעון איפוא בירור גופא דעובדא היכי הוי.

רמ"א יורה דעה הלכות עבודת כוכבים סימן קנז סעיף א

וכל איסור עבודת כוכבים וג"ע ושפיכות דמים אף על פי שאין בו מיתה רק לאו בעלמא, צריך ליהרג ולא לעבור.

ביאור הגר"א יורה דעה סימן קנז ס"ק יד

וכל איסור עבודת כוכבים כו'. דהא אשירה דאין מתרפאין מהן אינו אלא לאו בעלמא לא ידבק כו' כמ"ש בפ"ג דפסחים (מ"ח א') וסוף מכות וש"מ וכן ההוא מעשה דסנהדרין הנ"ל לא היתה אלא לאו דלא תקרבו וי"א דרק מדרבנן וכנ"ל (ע"ל סי' ק"נ ס"ק ד' וסי' קנ"ה ס"ק ט"ז י"ז כ"ב) אלא דקשה הא דאמרינן בסנהדרין שם דאלת"ה הני קוואקי כו' אלמא דל"ק אלא משום דפרהסיא הוא ואסור אף בשאר מצות דמשום עבודת כוכבים לא משני מידי דשם אף בהנאת עצמן אסור כנ"ל תי' הר"ן ונ"י שם דשם כיון שהוא משום לפני עור כו' אינו בכלל עבודת כוכבים וז"ש אבל אלאו כו'.

HARVARD UNIVERSITY

Committee on THE STUDY OF RELIGION

PHILLIPS BROOKS HOUSE, 3RD FLOOR

CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS, 02138 U.S.A.

(617) 495-5781, 495-2099, 495-7884

October 20, 1989

Judy Resnick
213 Dane Hall
22 Everett Street
Cambridge, MA 02138

Dear Judy,

Thank you for your letter of inquiry on the South Indian tonsure practices. They are not, strictly speaking, called "Dravidian Hindus". Most are Vaisnavas, those who worship Visnu in one form or another.

There are several major pilgrimage shrines in India where tonsure is part of the personal preparation for worship. The primary such shrine is Tirupati in Southern Andhra Pradesh. It is a hilltop shrine and has a flourishing and very clear, well-organized support structure. On festival days 20-30,000 pilgrims come to Tirupati.

There are "hair offering" centers at Tirupati, as it is a common vow to undergo complete tonsure before worship at the temple. These large barbershops are in the bazaar, not in the temple, and are run by barbers not priests. Hair is never presented in the temple precincts at all: Indeed it would be highly impure to do so, and the point of tonsure in Hindu culture, as in many others, is to purify oneself completely before presenting oneself in devotion to the Lord.

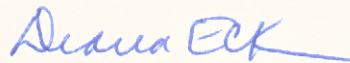
The first haircut of a child is often a complete tonsure and is usually done at a religious center if at all possible. Tonsure also accompanies life cycle rites, such as the initiation of an adolescent into sacred learning (the counterpart to bar mitzvah) and death rites. The widespread tonsure of men, women, and children -- indeed the whole family -- is practiced only at major pilgrimage centers such as Tirupati, Palni, Simhachalam, etc.

The hair which has been cut off has no religious value whatsoever. It is the tonsured, purified person who enters the temple, not the hair. At Tirupati, where there is so

much discarded hair, the hair is sold for wigs, which is the concern, as you know, of Orthodox Jews. I have spoken with several rabbis about this issue and assured them that the rite of tonsure is a totally "secular" rite, so to speak, like bathing and putting on fresh clothes, before entering the temple for the worship of God.

I hope I have answered your questions. Please feel free to call if you have further questions.

Sincerely,

Diana Eck, Professor of
Comparative Religion and
Indian Studies

O3:Dravhin

Interview With Dr. Anand Mohan

(transcript of tape)

Q: I need to know about the custom prevalent among the Dravidian Hindus mostly in Southern India in the Madras region, where on certain occasions they cut off their hair and bring it to the temple. Are you familiar with such a custom?

A: They don't cut off the hair and bring it to the temple; they usually cut it at the temple itself, and offer the hair.

Q: They offer the hair?

A: Yes.

Q: They offer the hair to whom? Do they offer it to the god or to the priest or what?

A: Well, they don't really offer it to anybody in that sense. I mean, the offering, the redeeming, they offer a vow to do away with something they consider most precious, most valuable, and if they have beautiful hair, if that is the most valuable thing they have, so they take a vow that if whatever happens, they will give away this most prized possession. So you just go there and get rid of the hair. It's not a question of offering it physically in a tangible way to somebody or the other.

Q: I see. And the cutting of the hair is not a way of worshipping the god or something like that?

A: No, no, it's just the redeeming of a pledge.

Q: I see. And the cutting off of the hair - does that have to be done in the temple?

A: Ah, well, usually they go to the temple, you know, there is a large amount of land around the temple.

Q: So they go to the temples and cut off the hair there?

A: Yes.

Q: And does the hair get cut off by the priest or by the barber?

A: No, by the barber.

Q: There are barbers in the temples?

A: Right, not in the temples, outside the temples.

Q: You mean the temple owns a barbershop on its grounds?

A: No, it's not a barber shop, it's just, you cut.

Q: You cut outside the temple. What do they do with the hair?

A: Ah, the hair is then cleaned, and then exported to America.

Q: Really?

A: Sure, what do you think?

Q: I don't know, but...

A: They all come as wigs.

Q: And what about when a child gets his first haircut?

A: Same thing.

Q: Same thing. It's also not a sacrifice.

A: Ah, well, I can't get the thrust of your [questions].

Q: You see, I'm doing research about the Hindu religion, about their customs, and I must know if the Hindus believe that they sacrifice their hair to the god, or they offer it up to the god, and I want to know about the cutting of the hair, if the cutting is a way they worship the god, because . . .

A: No, no, no, no.

Q: There are certain religions that would cut their hair, and the cutting of the hair itself was an act of worship to the god, such as bowing down or slaughtering an animal.

A: No, nothing like that.

Q: Nothing like that.

A: Somebody else may come and throw in a diamond earring in an offer, or a gold bangle, or a gold chain. There are numerous ways which you can offer what you consider very valuable [to] a person. But for somebody whose most precious thing is long, silken hair, that's what they offer.

Q: Let's take the gold and the diamonds. Where does that go?

A: There's a huge collection of boxes, or deposits.

Q: The temple keeps it?

A: Well, the temple keeps it, invests it, uses it as money, you know.

Q: And probably the money that the hair is sold for also goes to the temple.

A: It also goes to the temple, yes.

Q: So in other words, this is a way of donating money to the temple.

A: In effect, yes.

Q: But it's not like an offering to a god in the sense of a sacrifice, like in the Bible they made sacrifices, you know, where they would take an animal and slaughter it on an alter.

A: No, no, no, no.

Q: They don't put the hair on any sort of an alter?

A: No, no, no.

Q: The just give it to the priest and the priest sends it to the importer.

A: Right. In fact, barberry is considered unclean. That's why it's done outside in the precinct of the temple . . . not in the temple, but on the temple

grounds. And then, one goes and has a bath to cleanse yourself.

Q: It's like a ritual bath?

A: Yeah, well, it's a regular bath, it's nothing. Then after you take your bath and you are clean then you can go inside the temple.

Q: And they just give the hair to the priest? Do they say any prayers?

A: No, they don't give it to the priest. It's all collected outside the temple.

Q: So the hair never goes into the temple?

A: Never, never.

Q: Let me ask you something. Why do the priests get the money for this? Why can't the people themselves sell it? Is there any law . . .?

A: No, the priests don't sell it!

Q: The priests don't sell it?

A: No. The priests have no function in the administrative office of the temple. The trustees do that.

Q: The trustees sell it. Is there any law that the profits for the hair have to accrue to the benefit of the temple?

A: Well, insofar as they are offered within the temple precinct on the temple grounds, on temple property . .

.

Q: But is there any law that it has to be offered within the temple property?

A: No, no, there is no law at all. Nothing like it.

Q: Why would the people agree to give the money to the temple as opposed to taking it themselves?

A: Well, what's the point of it then? You aren't giving it away; you are making a profit out of it then. What is the sanctity of saying, "Well, if this happens, I'll offer my hair," and then you want to profit from that!

Q: Okay, then why can't they just cut it off and throw it in the garbage?

A: Well, because you say you are offering to the presiding deity at that particular temple, so there's no point in throwing it in the garbage!

Q: I see. They do offer it to accrue to the benefit of the temple.

A: Of course, but in the olden days nobody did that. Okay, a hundred years ago or a couple of hundred years ago you would just throw it in the garbage.

Q: They used to throw it in the garbage.

A: Of course. That's because it had no use. Then some smart Americans must have gotten there and said, "Ah, there's a lot of money!"

Q: The temples used to throw it in the garbage.

A: Yes.

Q: Then some smart Americans started importing it. Because I do know there are some exporters in Bombay and Madras that export temple hair.

A: Of course! I am not kidding - it's a fact! They have made beautiful expensive wigs. And they are exported to the United States.

Q: And do the people who offer up the hair know where it eventually ends up?

A: No.

Q: They don't know?

A: They just come there . . .

Q: So in other words the exporters know, and the people in America know, but the ones giving the hair don't know where their hair is going.

A: They don't have to. Their function is done when they are leaving the pledge. They are not interested . . .

Q: So they think that the hair is going to go into the garbage.

A: No, they don't think of anything! They just kept their vow and they gave their pledge, that's it.